

"S'ha d'afirmar la veu del PSC davant Madrid"

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 15.11.07

Antoni Castells (Barcelona, 1950), catedràtic d'Hisenda Pública, ha estat diputat al Parlament i membre de la Sindicatura de Comptes i del Tribunal Europeu de Comptes de Luxemburg. Especialista en federalisme fiscal, és des de fa anys el cervell econòmic del PSC. Va ser conseller d'Economia en el primer Govern de Maragall i continua en el de Montilla. Però també té personalitat política. Vinculat a Raimon Obiols, és un dels portaveus del corrent més catalanista del PSC.

--La recaptació de l'impost de transmissions baixarà un 14%. ¿Això significa que hi haurà una caiguda en la construcció?

--Que els ingressos vinculats al mercat immobiliari residencial baixin un 14% no implica que s'hagi de produir una caiguda. Al contrari, l'activitat continua sent alta, en part gràcies a l'obra civil.

--¿Pot continuar baixant l'atur si el creixement baixa fins al 3% (3,7% aquest any)?

--És possible continuar creant ocupació. Som a prop d'una situació tècnica de plena ocupació. Si no fos així, no seríem capaços d'absorbir tota la immigració que rebem.

--Impost de donacions i successió. ¿Es reforma per convicció o per obeir Esperanza Aguirre?

--(Riu.) Una competència fiscal desenfrenada entre comunitats és perjudicial per a tots. Reformaren l'impost, però no l'eliminarem, perquè pensem que té una funció social clara. En successions, les vivendes de fins a 500.000 euros en quedaran exemptes, i reduïrem els tipus en donacions. És de justícia, i hi ha un compromís del Govern.

--La inversió puja un 17%, més que la mitjana de la despesa.

--Des de l'any 2003 hem multiplicat la inversió per 2,4, i el 2008 arribarem, gairebé, a la cota dels 6.000 milions. Estem orgullosos del gran esforç inversor realitzat. Destinarem les partides més grans a transports, educació, vivenda, cicle de l'aigua i seguretat.

--L'Estat no va respectar l'any passat l'Estatut en infraestructures. Ara, l'anomenat pacte Solbes-Castells el farà complir.

--No va ser incompliment, exactament, però és cert que no hi va haver acord. Sense temps per negociar, l'Estat només va considerar infraestructures les inversions de Foment i Medi Ambient, el 75% de les regionalitzables. Amb el pacte hem aconseguit incloure-hi totes les destinades a activitats productives: el 91% de la inversió regionalitzable.

--¿És dur negociar amb amics?

--Sí, però el resultat ha sigut satisfactori i garanteix que l'execució pressupostària sigui igual a Catalunya que a Espanya. Històricament, era 10 punts inferior a la mitjana.

--El desastre a Rodalies desllueix aquest èxit.

--La situació actual de Rodalies demostra que el pacte era imprescindible i evidencia l'encert de la disposició addicional de l'Estatut. Els últims 16 anys, la inversió de l'Estat a Catalunya ha sigut molt inferior tant al nostre percentatge de PIB com de població.

--¿Espanya ho comprèn?

--Avui no pot dubtar ningú que vivim un moment crític que justifica l'excepcionalitat de la clàusula de l'Estatut que garanteix una inversió igual al percentatge de PIB. És un remei singular davant d'una situació excepcional. El dèficit inversor de Catalunya no és, doncs, generalitzable, i tampoc ho ha de ser la fórmula de compensació.

--El discurs en què el president va assenyalar a Madrid que la desatenció inversora provoca desafecció a Catalunya, i que podia arribar a ser irreversible, ha tingut una doble reacció. Silenci en la dreta i "enuig" en sectors del PSOE.

--Demostra fins a quin punt l'avís era urgent i necessari. ¿Com és possible que Espanya no s'adoni que el clima de catalanofòbia que s'ha creat i que alguns s'han dedicat a alimentar té conseqüències a Catalunya? Vivim un moment delicat i només el resoldrem amb una actitud constructiva per part de tots.

--¿Quina nota li posa al PSC?

--Està en una situació envejable. És el primer partit del Govern i ha consolidat la seva posició en els principals ajuntaments i institucions. A més, estem federats amb el partit que governa a Madrid.

--Diuen que està preocupat.

--La responsabilitat sempre genera una certa preocupació. Però tenim enormes possibilitats i treballaré perquè el PSC estigui a l'altura.

--¿És dolent governar al mateix temps a Madrid i a Catalunya?

--No, però la situació és més complexa que quan el PSOE governava i el PSC era a l'oposició. Es produeixen lògics moments de tensió perquè, més enllà de la complicitat estratègica, cadascú es deu a les seves responsabilitats, i la nostra primera obligació és respondre al dipòsit de confiança que hem rebut dels nostres ciutadans.

--¿Quin és el principal perill?

--El doble silenci davant de les contradiccions: amb el Govern d'Espanya, per una part, i amb certes actituds d'algunes forces polítiques de Catalunya, per una altra. És important expressar amb claredat la veu pròpia del PSC. La veu forta i serena, que s'afirma tant davant de posicions aventureres que no representen la majoria del país com també davant de Madrid, quan sigui necessari, per defensar els interessos de Catalunya.